

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

22 — nr 3 z dnia 8 stycznia 1971 r. w sprawie zasad polityki cen detalicznych w latach 1971 i 1972 33

ZARZĄDZENIA:

- 23 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 9 stycznia 1971 r. w sprawie eksploatacji baterii kondensatorów energetycznych do kompensacji mocy biernej 34
- 24 — Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie kart i tabliczek tożsamości w wojsku 37
- 25 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 6 stycznia 1971 r. w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenia społeczne dla niektórych osób prowadzących działalność na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej 40
- 26 — Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk z dnia 5 stycznia 1971 r. w sprawie trybu działania Komisji Egzaminacyjnej dla Dyplomowanych Pracowników Dokumentacji Naukowej, zakresu wymagań egzaminacyjnych oraz trybu składania egzaminów 41
- 27 — Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk z dnia 5 stycznia 1971 r. w sprawie określenia rodzajów prac podlegających zaliczeniu jako równorzędne z pracami w służbie informacji naukowej, technicznej lub ekonomicznej albo w służbie bibliotecznej 43
- 28 — Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 31 grudnia 1970 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na Ogólnopolskiej Wystawie Racjonalizacji i Wynalazczości Rzemieśniczej w roku 1970 albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tej wystawie w roku 1970 44

UCHWAŁA Nr 3 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 stycznia 1971 r.

w sprawie zasad polityki cen detalicznych w latach 1971 i 1972.

W celu zapewnienia stabilizacji cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych i zaopatrzenia rynku w tańsze artykuły przemysłowe, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ceny artykułów żywnościowych, a przede wszystkim: mąki, chleba, kasz, makaronów i innych przetworów zbożowych, mięsa i przetworów mięsnych, mleka i serów, tłuszczów konsumpcyjnych, cukru oraz soli — nie ulegną podwyżce w ciągu lat 1971 i 1972.

§ 2. Dla zapewnienia niezbędnego udziału tańszych artykułów żywnościowych w dostawach towarów rynkowych zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego i Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu do określania w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) właściwego udziału tych artykułów w ogólnych dostawach, w szczególności udziału tańszych gatunków pieczywa i wędlin.

§ 3. 1. Utrzymuje się stosowanie cen sezonowych w zakresie obowiązującym obecnie, tj. jaj, mleka, ryb i przetworów rybnych, warzyw, owoców i runa leśnego, przetworów

owocowo-warzywnych i grzybowych oraz ziemniaków. Dodatkowo zaleca się stosowanie sezonowych obniżek cen marmolady, dżemów i powidel.

2. Zaleca się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen skracanie okresów, w których obowiązują wyższe ceny, sezonowe, jeśli zezwalać na to będzie dostateczna podaż danego artykułu.

§ 4. Zaleca się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen obniżanie, zgodnie z wytycznymi Rady Ministrów, na wniosek ministrów nadzorujących producentów i w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego, cen detalicznych wyrobów przemysłowych, jeżeli na to pozwalają znaczne zwiększenie ich produkcji i wydatna obniżka kosztów oraz analiza przewidywanych zmian popytu na te wyroby.

§ 5. 1. Zobowiązuje się ministrów nadzorujących producentów wyrobów przemysłowych, w szczególności Ministrów: Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Lekkiego oraz Przemysłu Chemicznego, do szybszego uruchamiania produkcji nowych wyrobów, lepiej odpowiadających potrzebom nabywców pod względem nowoczesności i jakości.

2. Wprowadzenie do obrotu nowego, bardziej nowoczesnego wyrobu nie może powodować wycofywania tańszych

wyrobów zaspokajających podobne potrzeby, jeżeli na wyroby te nadal istnieje popyt.

§ 6. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen oraz zainteresowanych ministrów do stosowania cen tzw. nowości tylko w odniesieniu do wyrobów o cechach wyróżniających je pod względem poziomu technicznego, nowoczesności, wymagań mody itp. oraz do przestrzegania zasady obniżania cen po upływie ustalonego okresu obowiązywania ceny nowości.

§ 7. 1. Producenci ponoszą odpowiedzialność za wykonywanie dostaw towarów rynkowych w asortymencie zamawianym przez organizacje handlowe, a w szczególności towarów tańszych, cieszących się ogólnym popytem ludności.

2. Szczegółowy zakres odpowiedzialności za prawidłową realizację umów, w tym również wysokość kar umownych, określi Minister Finansów.

3. Producenci nie mogą odmówić zawierania umów z organizacjami handlowymi o dostawę towarów tańszych, a cieszących się ogólnym popytem u ludności, w ilościach odpowiadających wysokości dostaw dokonanych w poprzednim roku.

§ 8. Zobowiązuje się organy powołane do prowadzenia działalności kontrolnej do włączenia do zakresu swej działalności również spraw objętych przepisami niniejszej uchwały, a w szczególności:

- 1) prawidłowości stosowania obowiązujących cen przez producentów i przez jednostki handlowe,
- 2) prawidłowości wykonywania przez producentów zamówień organizacji handlowych,

3) powstawania w zakładach produkcyjnych zysku osiąganego w drodze naruszania interesu społecznego.

§ 9. 1. W razie ujawnienia w trakcie kontroli faktu nienaliczania i niepobierania kary umownej należnej za niedostarczenie towarów, o których mowa w § 7, organy kontrolne obowiązane są ustalić z urzędu:

- 1) u producenta karę w wysokości należnych, a nie pobranych kar umownych,
- 2) u odbiorcy (organizacji handlowej) karę w wysokości 50% kwoty kary, o której mowa w pkt 1.

2. Ustalone kwoty kar, o których mowa w ust. 1, podlegają przekazaniu do budżetu centralnego na zasadach i w trybie określonych przez Ministra Finansów.

§ 10. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego, Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen, ministrów nadzorujących producentów oraz Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do zapewnienia wzmocnienia badań nad kształtowaniem się popytu ludności na wyroby przemysłowe.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen, Ministrowi Finansów, Ministrowi Handlu Wewnętrznego, ministrom nadzorującym producentów artykułów rynkowych, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

23

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 9 stycznia 1971 r.

w sprawie eksploatacji baterii kondensatorów energetycznych do kompensacji mocy biernej.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) oraz w związku z § 2 ust. 2 zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 września 1967 r. w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń energetycznych (Monitor Polski Nr 51, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady eksploatacji baterii kondensatorów energetycznych o mocy 2,5 kvar i większej, przeznaczonych do kompensacji mocy biernej w urządzeniach elektroenergetycznych prądu przemiennej, zainstalowanych w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

2. Zarządzenie nie dotyczy baterii kondensatorów szeregowych oraz baterii kondensatorów o częstotliwości znamionowej wyższej niż 60 Hz.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o baterii kondensatorów, należy przez to rozumieć zestaw złożony z połączonych elektrycznie jednostek kondensatorowych oraz pomocniczych urządzeń związanych z ich ruchem (z wyjątkiem urządzeń wyposażenia pola w stacji elektroenergetycznej).

§ 3. Przed przyjęciem do eksploatacji baterii kondensatorów nowych lub po remoncie należy przeprowadzić badania ich stanu technicznego, polegające na wykonaniu prób i pomiarów oraz czynności wymienionych w załączniku do zarządzenia.

§ 4. 1. Programy pracy baterii kondensatorów powinny być opracowywane nie rzadziej niż co 12 miesięcy i powinny być bieżąco aktualizowane.

2. Opracowywanie programów pracy nie jest wymagane dla baterii kondensatorów:

- 1) przyłączonych bezpośrednio (bez łączników) do urządzeń elektroenergetycznych,
- 2) o napięciu znamionowym 1 kV i niższym, wyposażonych w regulatory samoczynnie sterujące załączaniem i wyłączaniem poszczególnych grup lub całej baterii kondensatorów w zależności od stopnia skompensowania mocy biernej w układzie elektroenergetycznym.

3. Programy pracy baterii kondensatorów powinny uwzględniać w szczególności:

- 1) utrzymanie wymaganego stopnia skompensowania poboru mocy biernej, ustalonego przez jednostkę zarządzającą wspólną siecią elektroenergetyczną dla odbiorców przyłączonych do wspólnej sieci,
- 2) polecenia i wnioski Państwowej Dyspozycji Mocy, zmierzające do poprawy warunków pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego,
- 3) wyeliminowania przepływu mocy biernej od baterii kondensatorów zainstalowanych u odbiorców w kierunku wspólnej sieci elektroenergetycznej.

§ 5. 1. Baterię kondensatorów można załączyć pod napięcie tylko w stanie rozładowanym, z wyjątkiem załączeń przez urządzenia samoczynnego ponownego załączania (SPZ) i urządzenia samoczynnego załączania rezerwowego zasilania (SZR).

2. Załączenie baterii kondensatorów wspólnie z innymi urządzeniami elektroenergetycznymi przez urządzenia SPZ i SZR oraz załączenie baterii kondensatorów do pracy równoległej z bateriami kondensatorów już pracującymi może nastąpić w warunkach nie stwarzających zagrożenia dla kondensatorów i współpracujących urządzeń elektroenergetycznych.